

UMRO JE NAŠ MAČEVALAC - STJEPAN TOMIĆ

Posljednjeg dana prije zaključenja ovog broja saznali smo da je 13. prosinca 2006., u 78.godini života, nakon kraće bolesti preminuo naš dragog član i suradnik iz Županje, Stjepan Tomić. Tako uz njegov zadnji novinarski prilog moramo objaviti ovu tužnu vijest cijelom našem Savezu.

Stjepana smo znali svi, susretali smo ga na svim našim skupovima u posljednjih pedesetak godina, uvijek nasmijanog i spremnog na šalu. Zauzeo bi pozu mačevaoca i ispružio zamišljeni floret...

Bio je duša organizacije u ŽUPANJI, skupa sa Stjepanom Kokanovićem. Dva Stjepana, oba teže nagluha, bila su primjer skladne suradnje gluhih i nagluhkih.

Stjepan Tomić nije bio samo aktivist Udruge osoba oštećena sluha, već ugledan novinar i društveni radnik. Od 1953. bio je stalni dopisnik Vjesnika, ali i brojnih drugih novina, tako da je u svom životu objavio više od 20.000 novinskih članaka, a napisao je i knjigu "Herkul zlatna srca" (o "junaku iz Like", Marijanu Matijeviću). Stjepan je zaslužan što je danas Županja poznata kao jedna od kolijevki nogometa, tenisa i mačevanja u Hrvatskoj. U rodnom selu Soljani bio je suosnivač mačevalačkog kluba, godine 1950., a dolaskom u Županju 1968. i tamo je pokrenuo ovaj sport.

Stjepan je dobio brojna priznanja - Vukovarsko-srijemska županije dodijelila mu je 2003. nagradu za životno djelo, a 2006. dobio je Povelju grada Županije. Hrvatski crveni križ dodijelio mu je za 40 godina rada Zlatni znak.

Naš Savez je, nažalost, zakasnio da mu za života oda priznanje. Barem sada, nakon smrti, svi mi koji smo ga poznavali, recimo mu: "Hvala!" za sve što je za nas učinio, a iznad svega za to što nam je svojim vedrim optimizmom i radom (nikad ga nismo vidjeli zabrinutog!) pokazao da kukanje zbog invaliditeta uistinu nema smisla! - A.Ž.